

NATROS SOM TORTOSINS

Les terres de l'Ebre són lluny geogràficament i sociològicament de Barcelona, i també de Reus i Tarragona. Geogràficament formen part d'una unitat amb el baix Maestrat i el Matarranya, amb les que mantenen una gran relació. Oblidats molt sovint pels altres catalans, mantenen una ferma personalitat pròpia que s'expressa en els seus costums, la seva idiosincràsia i trets lingüístics propis.

Per les seves muntanyes han passat guerres carlistes i els guerrillers antifranquistes als anys 40. Darrerament, l'Ebre s'ha vist amenaçat pel seu trasbalsament, per la creixent salinització i per l'emergència climàtica que amenaça la seva pagesia. Tortosa, la capital, amb una forta presència eclesiàstica, de bisbes, seminaris, convents i escoles religioses fa, que encara avui, la ciutat mantingui un fortó tradicional i conservador. Així s'explica que en el referèndum per enderrocar el monument franquista del pont de l'Ebre, amb un 30% de participació, dos terços votessin en contra,

ajudat per l'alcalde del PdCat que es mostra neutral.

Aquesta taca de la ciutat de Tortosa ha estat netejada per l'acció d'un grup d'acció clandestí d'Amposta anomenat "Roget", Joan Salas Millán, guerriller anarquista d'Amposta, company de la guerrilla de Quico Sabaté i detingut el 1946, passà 27 anys a les presons franquistes i morí ja en llibertat el 2016 a la seva ciutat natal. En una nit primaverenca, Tortosa es despertà amb una forta explosió: el monument franquista havia caigut per l'acció del sabotatge dels homes i les dones del "Roget" mentre el jovent actiu de l'ateneu "Panxampla" de Tortosa, que pren el nom d'un bandoler de finals del XIX, asseguraven l'operació amb el seu suport i la seva vigilància nocturna.

L'endemà, milers d'homes i dones de les terres de l'Ebre brindaven amb licor d'arròs i menjant los pastissets. Què bons que són los pastissets de Tortosa!

